

Alternativkostnader og komparative fortrinn

	Nord	Syd
Computere	5	1
Skjorter	100	50

Alternativ
bruk av
100 timers
arbeid:

En computer :
20 arbeidstimer i nord og 100 i syd

En skorte:
1 arbeidstime i nord og 2 i syd

→ Begge varer produseres med minst bruk av arbeidskraft i nord.

Relevant for handel: sammenlikne alternativkostnader, dvs. hva som alternativt kunne vært produsert

Alternativkostnad ved computer:

Nord: 20 (skjorter)

Syd: 50 (skjorter)

→ lavere i nord enn i syd

Alternativkostnad ved skjorte:

Nord: 1/20

Syd: 1/50

→ lavere i syd enn i nord

Computere produseres relativt billigere i nord

Skjorter produseres relativt billigere i syd

Nord har et komparativt fortrinn i produksjon av computere, Syd har et komparativt fortrinn i produksjon av skjorter

Hvert land har 200 arbeidstimer. Bruker 100 enheter på hvert gode før handel. Mulig med handel som begge tjener på?

Eksempel: Nord øker sin computerproduksjon med èn enhet, og Syd reduserer sin computerproduksjon med èn enhet. Samlet skjorteproduksjonen øker da med 50, mens samlet computerproduksjon er uendret. Økt samlet varetilgang!

	Nord	Syd
Produksjon av computere	6 (+1)	0 (-1)
Produksjon av skjorter	80 (-20)	100 (+50)
Konsum av computere	5	1
Konsum av skjorter	120 (+20)	60 (+10)

Begge land får det bedre!

P= pris på Computer, målt i skjorter

Begge land tjener på handel når $20 \leq P \leq 50$

I eksemplet over: P=40

→ Ved å utnytte komparative fortrinn kan samlet varetilgang økes. Hvert land produserer den varen hvor de har lavest alternativkostnad.

Eksemplet viser bare at det er en potensiell gevinst ved å utnytte komparative fortrinn (ulikheter i alternativkostnader) – vi kan ikke si noe om hvordan gevinsten fordeles.

Bytte/handel:

Minst en må få det bedre og ingen må få det verre (= ”Pareto-forbedring”) for at begge parter skal være villige til å inngå en avtale

**Antar at det ikke er effekter på tredjepart
Kan da bruke ”Paretoforbedring” som (svakt)
kriterium på en forbedring**